

Nr.4988/1442/III-5/2024

C ă t r e

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În temeiul art.471 din Codul de procedură penală, vă sesizăm cu

RECURS ÎN INTERESUL LEGII

vizând următoarea problemă de drept:

”Dacă un judecător care a închis dezbaterile, rămânând în pronunțare cu privire la soluția asupra fondului acțiunii penale, este obligat să ia parte la deliberare, să redacteze și să pronunțe hotărârea în ipoteza în care, ulterior închiderii dezbaterilor, a fost transferat, delegat, detașat sau, după caz, a promovat efectiv la instanța superioară, astfel încât nu mai este judecător al instanței respective”.

I. Aspecte prealabile privind sesizarea

Prin adresa nr.**20/34.418/2024** din 28 august 2024, **Ministrul Justiției**, în baza art.471 din Codul de procedură penală, a sesizat Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu o solicitare de promovare a unui recurs în interesul legii referitoare la chestiunea de drept susmenționată.

Din adresa Ministrului Justiției reiese că acesta a fost sesizat de către Consiliul Superior al Magistraturii în vederea efectuării demersurilor necesare modificării art.392 și art.395 din Codul de procedură penală, pentru a statua în mod expres că judecătorul care a participat la judecarea fondului cauzei penale este obligat să pronunțe hotărârea chiar dacă, ulterior reținerii cauzei în pronunțare, funcționează la o altă instanță – la care a fost transferat, promovat, delegat sau detașat – soluția urmând a fi aceeași atunci când judecătorul este detașat la o instituție din afara sistemului judiciar, întrucât și în această situație persoana își păstrează calitatea de judecător.

La originea inițiativei Consiliului Superior al Magistraturii se află **Raportul Inspecției Judiciare nr.23–2131/2023**, întocmit în urma controlului tematic efectuat în legătură cu practica instanțelor privind posibilitatea unui judecător din cadrul Secției penale, care a promovat efectiv la instanța superioară, de a pronunța și motiva hotărârile a căror deliberare nu se consemnează într-o minută, raport în care s-a reținut existența unor soluții neunitare la nivelul instanțelor care s-au confruntat cu această problemă.

În sprijinul demersului său, Ministrul Justiției a transmis o serie de hotărâri judecătorești din care reies două orientări jurisprudențiale.

Într-o orientare jurisprudențială instanțele au apreciat că un judecător care după momentul închiderii dezbaterilor a fost delegat, respectiv transferat la o altă instanță, nu mai poate lua parte la deliberare, nici nu poate redacta și pronunța hotărârea în cauză, astfel că s-a dispus repunerea pe rol a cauzelor și repartizarea lor către alte completuri de judecată.

Într-o altă orientare jurisprudențială instanțele au reținut că în situația în care un membru al completului de judecată a promovat, respectiv a fost delegat la o altă instanță după momentul rămânerii în pronunțare, devin incidente dispozițiile art.395 alin.3 teza I din Codul de procedură civilă, conform cărora "judecătorul care a luat parte la judecată este ținut să se pronunțe chiar dacă nu mai este judecător al instanței respective, cu excepția cazului în care, în condițiile legii, i-a încetat calitatea de judecător sau este suspendat din funcție. (...)". Astfel, conform art.2 alin.2 din Codul de procedură civilă, aceste prevederi se aplică și în materie penală, întrucât Codul de procedură penală nu reglementează o astfel de situație și nici nu conține dispoziții contrare.

II. Dispozițiile legale relevante în lămurirea problemei de drept :

Codul de procedură penală

Art. 354 - Compunerea instanței

(1) Instanța judecă în complet de judecată, a cărui compunere este cea prevăzută de lege.

(2) Completul de judecată trebuie să rămână același în tot cursul judecării cauzei. Când acest lucru nu este posibil, completul se poate schimba până la începerea dezbaterilor.

(3) După începerea dezbaterilor, orice schimbare intervenită în compunerea completului atrage reluarea dezbaterilor.

Art. 375 - Procedura în cazul recunoașterii învinuirii

(1) Dacă inculpatul solicită ca judecata să aibă loc în condițiile prevăzute la art.374 alin.(4), instanța procedează la ascultarea acestuia, după care, luând concluziile procurorului și ale celorlalte părți, se pronunță asupra cererii.

(2) Dacă admite cererea, instanța întreabă părțile și persoana vătămată dacă propun administrarea de probe cu înscrisuri.

(3) Dacă respinge cererea, instanța procedează potrivit art. 374 alin. (5)-(10).

Art. 377 - Cercetarea judecătorească în cazul recunoașterii învinuirii

(1) Dacă a dispus ca judecata să aibă loc în condițiile prevăzute la art. 375 alin. (1), instanța administrează proba cu înscrisurile încuviințate.

(2) Înscrisurile pot fi prezentate la termenul la care instanța se pronunță asupra cererii prevăzute la art. 375 alin. (1) sau la un termen ulterior, acordat în acest scop. Pentru prezentarea de înscrisuri instanța nu poate acorda decât un singur termen.

(3) Dispozițiile art. 383 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(4) Dacă instanța constată, din oficiu, la cererea procurorului sau a părților, că încadrarea juridică dată faptei prin actul de sesizare trebuie schimbată, este obligată să pună în discuție noua încadrare și să atragă atenția inculpatului că are dreptul să ceară lăsarea cauzei mai la urmă. Dispozițiile art. 386 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(5) Dacă pentru stabilirea încadrării juridice, precum și dacă, după schimbarea încadrării juridice, este necesară administrarea altor probe, instanța, luând concluziile procurorului și ale părților, dispune efectuarea cercetării judecătorești, dispozițiile art. 374 alin. (5)-(10) aplicându-se în mod corespunzător.

Art. 391 - Soluționarea cauzei

(1) Deliberarea, redactarea și pronunțarea hotărârii se fac într-un termen de maximum 60 de zile de la închiderea dezbaterilor.

(...)

(3) În cazuri temeinic justificate, dacă deliberarea, redactarea și pronunțarea hotărârii nu pot avea loc în termenul prevăzut la alin. (1), instanța poate amâna succesiv pronunțarea, fiecare amânare neputând depăși 30 de zile. În toate cazurile, deliberarea, redactarea și pronunțarea hotărârii nu pot avea loc mai târziu de 120 de zile de la închiderea dezbaterilor.

Art. 392 - Deliberarea

(1) La deliberare iau parte numai membrii completului în fața căruia a avut loc dezbaterile.

(2) Completul de judecată deliberează în secret.

Art. 395 - Reluarea cercetării judecătorești sau a dezbaterilor

(1) Dacă în cursul deliberării instanța apreciază că o anumită împrejurare trebuie lămurită și este necesară reluarea cercetării judecătorești sau a dezbaterilor, repune cauza pe rol. Prevederile privind citarea se aplică în mod corespunzător.

(2) Dacă judecata a avut loc în condițiile art. 375 alin. (1) și (2), iar instanța constată că pentru soluționarea acțiunii penale se impune administrarea altor probe în afara înscrisurilor prevăzute la art. 377 alin. (1)-(3), repune cauza pe rol și dispune efectuarea cercetării judecătorești.

Art. 405 - Pronunțarea hotărârii

(1) Hotărârea se pronunță în ședință publică de către președintele completului de judecată, asistat de grefier.

(2) La pronunțarea hotărârii părțile nu se citează.

(3) Președintele completului pronunță minuta hotărârii.

Art. 406 - Redactarea și semnarea hotărârii

(1) Hotărârea se redactează în cel mult 30 de zile de la pronunțare.

(2) Hotărârea se redactează de unul dintre judecătorii care au participat la soluționarea cauzei, în cel mult 30 de zile de la pronunțare, și se semnează de toți membrii completului și de grefier.

(3) Dispozitivul hotărârii trebuie să fie conform cu minuta.

(4) În caz de împiedicare a vreunuia dintre membrii completului de judecată de a semna, hotărârea se semnează în locul acestuia de președintele completului. Dacă și președintele completului este împiedicat a semna, hotărârea se semnează de președintele instanței. Când împiedicarea îl privește pe grefier, hotărârea se semnează de grefierul-șef. În toate cazurile se face mențiune pe hotărâre despre cauza care a determinat împiedicarea.

Codul de procedură civilă

Art. 2 - Aplicabilitatea generală a Codului de procedură civilă

(1) Dispozițiile prezentului cod constituie procedura de drept comun în materie civilă.

(2) De asemenea, dispozițiile prezentului cod se aplică și în alte materii, în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare.

Art. 19 - Continuitatea

Judecătorul investit cu soluționarea cauzei nu poate fi înlocuit pe durata procesului decât pentru motive temeinice, în condițiile legii.

Art. 395 - Deliberarea

(1) După închiderea dezbaterilor, completul de judecată deliberează în secret asupra hotărârii ce urmează să pronunțe.

(2) La deliberare iau parte numai membrii completului în fața cărora au avut loc dezbaterile. Fiecare dintre membrii completului de judecată are îndatorirea să își exprime opinia, începând cu cel mai nou în funcție. Președintele își exprimă opinia cel din urmă.

(3) Judecătorul care a luat parte la judecată este ținut să se pronunțe chiar dacă nu mai este judecător al instanței respective, cu excepția cazului în care, în condițiile legii, i-a încetat calitatea de judecător sau este suspendat din funcție. În această situație, procesul se repune pe rol, cu citarea părților, pentru ca ele să pună din nou concluzii în fața completului de judecată legal constituit.

Hotărârea nr.3243 din 22 decembrie 2022 a Consiliului Superior al Magistraturii

Art.110

(...)

(12) Prin hotărâre a colegiului de conducere se poate stabili preluarea cauzelor unui complet dacă membrul sau, după caz, niciunul dintre membrii acestuia nu își mai desfășoară activitatea în cadrul secției ori, după caz, al instanței, de către alt sau alți judecători, după caz. În această situație vor fi preluate toate cauzele completului respectiv, inclusiv cele suspendate.

Art.121

(1) În situația în care cauza rămâne în pronunțare, președintele completului anunță în ședință ziua stabilită pentru pronunțarea hotărârii.

(2) În cazul în care până la pronunțarea hotărârii, oricare dintre membrii completului este în imposibilitate de a participa la deliberări, ceilalți membri ai completului pot lua măsuri fie pentru amânarea pronunțării, fie, în cazul în care imposibilitatea de a participa la deliberări este permanentă sau de lungă durată, pentru repunerea cauzei pe rol.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (2), dacă niciunul dintre membrii completului nu poate lua măsurile necesare, acestea vor fi luate de către președintele de

secție sau, dacă nu există secții, de către președintele instanței sau judecătorul din lista de permanență.

Jurisprudența în materie a Înaltei Curți de Casație și Justiție

Nu au fost identificate hotărâri relevante.

Jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Nu au fost identificate hotărâri relevante.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului

Art. 6 - Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

(...).

Hotărârea Beraru c. României¹

Hotărârea Cutean c. României²

Art.6 din CEDO, așa cum a fost interpretat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, consacră atât dreptul la judecarea unei cauze într-un termen rezonabil, atât în materie civilă, cât și penală³, dar și principiul continuității completului de judecată și al nemijlocirii. Astfel, conform Curții Europene a Drepturilor Omului "*justiția nu poate fi înfăptuită cu întârzieri de natură să-i compromită eficacitatea și credibilitatea*". Statelor le revine obligația de a-și organiza sistemul de justiție într-o manieră prin care să se conformeze exigențelor acestor prevederi convenționale⁵.

¹ Hotărârea din 18 martie 2014 (www.echr.coe.int)

² Hotărârea din 2 decembrie 2014 (www.echr.coe.int)

³ Pentru mai multe detalii a se vedea R.H.Radu - Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Curs universitar, Ediția a III-a, Editura Universul Juridic, București, 2023, p.148 – 152;

⁴ Katte Klitsche de la Grange c. Italiei, par.61; H. c. Franței, par.58; Vernill c. Italiei, parag.38;

⁵ Kress c. Franței, par.90; König c. Germaniei, par.98;

În ceea ce privește principiul continuității completului de judecată și al nemijlocirii, CEDO a analizat aceste aspecte referitoare la legislația procesual penală din România în cauzele Cutean și Beraru⁶.

După pronunțarea acestor hotărâri, Codul de procedură penală a fost modificat corespunzător. Prin urmare, legislația actuală este în concordanță cu principiile ce reies din hotărârile susmenționate însă, având în vedere particularitățile sistemului judiciar românesc caracterizat printr-o fluctuație de personal, reluarea cercetării judecătorești poate duce la tergiversarea soluționării cauzelor, contrar principiului celerității enunțat mai sus.

III. Analiza admisibilității

Pentru a fi admisibilă, solicitarea fundamentată pe procedura prevăzută de art.471 și următoarele din Codul de procedură penală trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

1. Realizarea sesizării de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, de colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție sau colegiile de conducere ale curților de apel și de Avocatul Poporului ;

2. Existența unei jurisprudențe neunitare cu privire la o problemă de drept care poate primi interpretări diferite și, totodată, o interpretare cu caracter de principiu ;

3. Inexistența unei decizii pronunțate într-un recurs în interesul legii sau în dezlegarea unei probleme de drept cu privire la problema de drept care a generat practica neunitară.

Analizând condițiile de admisibilitate, apreciem că acestea sunt îndeplinite.

IV. Analiza fondului

Ca urmare a sesizării Ministrului Justiției s-a procedat la verificarea jurisprudenței naționale, constatându-se că, într-adevăr, există două orientări jurisprudențiale cu privire la problema de drept susmenționată.

Într-o primă orientare jurisprudențială (Anexa nr.1, poz.1 - 15) judecătorii *au dispus repunerea cauzelor pe rol, repartizarea lor altui complet de judecată și reluarea cercetării judecătorești*, fie în baza art.123 alin.3 și 4 din

⁶ Pentru mai multe detalii a se vedea R.H.Radu - Continuitatea completului de judecată din perspectiva jurisprudenței CEDO, în Curierul Judiciar nr.6/2015, pag.353 – 355;

Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, fie a art.395 și art.354 alin.3 din Codul de procedură penală.

Într-o a doua orientare jurisprudențială (Anexa nr.2, poz.16 - 70) instanțele au reținut că în cazul în care un membru al completului de judecată a promovat, a fost transferat sau a fost delegat la o altă instanță după momentul rămânerii în pronunțare, *judecătorul care a luat parte la judecată rămâne obligat să se pronunțe*. În motivarea acestei soluții sunt invocate prevederile art.395 alin.3 teza I din Codul de procedură civilă combinat cu art.2 alin.2 din același cod. În plus, s-a mai arătat că în cuprinsul art.392 alin.1 din Codul de procedură penală, ce stabilește judecătorii care iau parte la deliberare, nu se stipulează condiția ca judecătorul să fie membru al aceluiași complet, nici condiția de a fi judecător al aceleiași instanțe în momentul deliberării, așa încât, dacă legiuitorul nu distinge, nici interpretul nu o poate face; prin urmare, este suficient ca judecătorul să fi fost membru al completului la momentul dezbaterilor pentru a fi ținut să delibereze, să redacteze și să pronunțe hotărârea în cauză, chiar dacă între timp nu mai este judecător al instanței respective, cu excepția situației în care ar fi suspendat din funcție sau i-ar fi încetat calitatea de judecător. De asemenea, instanțele care au îmbrățișat această opinie au reținut că numai într-o astfel de interpretare dispozițiile legale incidente asigură respectarea principiului nemijlocirii și al continuității completului și garantează soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Prin prezentul recurs în interesul legii susținem cea de-a doua orientare jurisprudențială pentru următoarele argumente :

Principiul continuității completului de judecată este unul fundamental atât în procesul civil (conform art.19 din Codul de procedură civilă), cât și în procesul penal (art.354 alin.2 din Codul de procedură penală) și presupune regula unicității completului de judecată, care trebuie să rămână același în tot cursul judecării cauzei.

Schimbarea completului de judecată reprezintă excepția de la această regulă și este permisă conform art.354 alin.2 teza finală până la începerea dezbaterilor. Ulterior începerii dezbaterilor, orice schimbare intervenită în compunerea completului atrage, conform art.354 alin.3 din Codul de procedură penală, reluarea dezbaterilor.

Se observă că, în conținutul art.354 alin.3 din Codul de procedură penală, legiuitorul nu face distincție între diferitele cauze care ar putea constitui o schimbare a compunerii completului de judecată și face referire explicită doar la etapa dezbaterilor.

Repunerea pe rol a unei cauze penale poate avea loc doar în anumite situații expres și limitativ prevăzute de lege, respectiv : *"dacă în cursul deliberării*

instanța apreciază că o anumită împrejurare trebuie lămurită și este necesară reluarea cercetării judecătorești sau a dezbaterilor” (art.395 alin.1); *”dacă judecata a avut loc în condițiile art.375 alin.1 și 2 (în procedură accelerată, când inculpatul recunoaște faptele reținute în sarcina sa și se declară de acord să fie judecat exclusiv pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale), iar instanța constată că pentru soluționarea acțiunii penale se impune administrarea altor probe în afara înscrisurilor prevăzute la art.377 alin.1 – 3”, în acest caz dispunându-se efectuarea cercetării judecătorești potrivit procedurii comune (art.395 alin.2); ”în situația în care în cadrul completului de judecată nu se poate întruni majoritatea ori unanimitatea” în chestiunile supuse deliberării, iar judecata se reia în complet de divergență (art.394 alin.5).*

În ipoteza ce face obiectul prezentei sesizări, apreciem că devin incidente prevederile art.395 alin.3 teza I din Codul de procedură civilă în conformitate cu care *”judecătorul care a luat parte la judecată este ținut să se pronunțe chiar dacă nu mai este judecător al instanței respective, cu excepția cazului în care, în condițiile legii, i-a încetat calitatea de judecător sau este suspendat din funcție. (...)*”. Apreciam că sunt incidente dispozițiile art.2 alin.2 din Codul de procedură civilă, iar acestea se aplică și în materie penală, întrucât Codul de procedură penală nu reglementează o astfel de situație și nici nu conține dispoziții contrare.

În plus, invocăm și art.392 alin.1 din Codul de procedură penală care stabilește judecătorii care iau parte la deliberare și care nu stipulează, în mod expres, condiția ca judecătorul să fie membru al aceleiași complet, nici condiția de a fi judecător al aceleiași instanțe în momentul deliberării. În această situație, dacă legiuitorul nu distinge, nici interpretul nu o poate face și, prin urmare, este suficient ca judecătorul să fi fost membru al completului la momentul dezbaterilor pentru a fi ținut să delibereze, să redacteze și să pronunțe hotărârea în cauză, chiar dacă, între timp, nu mai este judecător al instanței respective, cu excepția situației în care ar fi suspendat din funcție sau i-ar fi încetat calitatea de judecător.

Conform art.121 alin.2 din **Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești**, în cazul în care până la pronunțarea hotărârii oricare dintre membrii completului de judecată se află în imposibilitate de a participa la deliberări, ceilalți membri ai completului pot lua măsuri fie pentru amânarea pronunțării, fie pentru repunerea cauzei pe rol, dacă imposibilitatea de a participa la deliberări este permanentă sau de lungă durată.

Apreciam că factori obiectivi de natură administrativă, precum transferul, delegarea, detașarea sau promovarea efectivă la instanța superioară a unui judecător care a închis dezbaterile și a rămas în pronunțare cu privire la soluția asupra fondului acțiunii penale, nu se circumscriu sintagmei *”imposibilitatea de a participa la deliberări”*.

Aplicarea în practică a acestei opinii ar fi de natură să respecte atât dreptul la un proces echitabil sub aspectul duratei rezonabile a procedurilor judiciare, cât și principiul bunei administrări a justiției.

Repunerea pe rol a cauzei cu îndeplinirea tuturor actelor procedurale și procesuale necesare, chiar dacă reprezintă o garanție a principiului continuității completului de judecată și a principiului nemijlocirii, ar duce în mod vădit la o prelungire nejustificată a procedurii.

Din această cauză apreciem că orice alt argument de natură practică și care ține de echitatea procedurii trebuie pus în balanță cu imperativul judecării unei cauze într-un termen rezonabil care comportă din partea judecătorului național luarea unor măsuri concrete, pozitive, în vederea atingerii acestui deziderat. Or, interpretarea textelor de lege în sensul prezentei opinii poate fi circumscrisă scopului atingerii acestui obiectiv al procesului echitabil sub aspectul duratei rezonabile. Cu alte cuvinte, ambele probleme care se ridică țin de echitatea procedurii în ansamblu. Din aceste considerente apreciem că reglarea jurisprudenței instanțelor de judecată, în sensul identificării unor soluții practice conform opiniei pe care o susținem, este de natură să asigure în același timp atât respectarea principiilor continuității completului de judecată și al nemijlocirii, cât și durata rezonabilă a procedurii.

Invocăm în sprijinul prezentei soluții și **Raportul Inspecției Judiciare nr. 23-2131/2023**, întocmit ca urmare a controlului tematic efectuat în legătură cu practica instanțelor privind situația descrisă mai sus. Astfel, Inspecția Judiciară a propus, pe de o parte modificarea art.392 din Codul de procedură penală și, pe de altă parte, aprecierea asupra oportunității emiterii unei hotărâri care să prevadă expres posibilitatea conducerii administrative a instanței din care face parte judecătorul care a promovat la instanța superioară de a solicita amânarea promovării efective a acestuia până la o dată preconizată a fi dezirabilă pronunțării și motivării hotărârilor a căror deliberare nu se consemnează într-o minută potrivit art.405 alin.1 din Codul de procedură penală. De asemenea, analizând raportul de control, Consiliul Superior al Magistraturii a propus *de lege ferenda*, prin **Hotărârea Plenului nr.102 din 13 mai 2024**, modificarea art.392 și art.395 din Codul de procedură penală în sensul statuării în mod expres că : *"Judecătorul care a participat la judecarea fondului cauzei penale este ținut să se pronunțe chiar dacă nu mai este judecător al instanței respective, cu excepția cazului în care, în condițiile legii, i-a încetat calitatea de judecător, este suspendat din funcție sau i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară a retrogradării într-un grad profesional inferior instanței respective"*, iar repunerea pe rol să aibă loc doar în cazurile excepționale menționate.

Deși pentru o mai judicioasă aplicare a legii Consiliul Superior al Magistraturii a formulat o propunere legislativă, considerăm că nu suntem în situația unui vid legislativ. Legislația există, este aplicată neunitar, iar interpretarea unitară poate fi realizată printr-o interpretare sistematică a dispozițiilor legale existente.

Având în vedere aceste aspecte, apreciem că până la o eventuală modificare legislativă, proces care se poate dovedi de durată, intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție de a reglementa printr-o hotărâre pronunțată într-un recurs în interesul legii această situație ar fi de bun augur, și ar duce la respectarea duratei rezonabile a procedurii în numeroase cauze.

V. Concluzii

Având în vedere cele expuse, vă solicităm să constatați că această problemă de drept a primit o soluționare diferită din partea instanțelor judecătorești și, printr-o decizie obligatorie, să stabiliți modul unitar de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, conform art.474 din Codul de procedură penală, în sensul că :

"Un judecător care a închis dezbaterile, rămânând în pronunțare cu privire la soluția asupra fondului acțiunii penale, este obligat să ia parte la deliberare, să redacteze și să pronunțe hotărârea în ipoteza în care, ulterior închiderii dezbaterilor, a fost transferat, delegat, detașat sau, după caz, a promovat efectiv la instanța superioară, deși nu mai este judecător al instanței respective".

**PROCUROR GENERAL,
Alex FLORENȚA**